

ਡਿਸੈਸ਼ਨ ਥੋਜ਼-ਪਠਰ

ਨਿਰਮਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਣਿਤ ਢੀ ਗੁਭੁਖਾਣੀ ਵਿਆਖਿਆਕਾਚੀ

(ਸੈਸੀਨਾਰ 11-12 ਫਰਵਰੀ 2010)

ਮੁਖ ਸੰਪਾਦਕ
ਡਾ. ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ

ਸੰਪਾਦਕ
ਮੁਹੱਬਤ ਸਿੰਘ
ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਛਾ. ਬਲਧੀਲ ਸਿੰਘ ਸਮਰਿਤ ਕੌਰ
20 ਪ੍ਰੀਤਮ ਰੋਡ, ਦੇਹਰਾਦੂਨ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੋਜ-ਪਤਰ

ਨਿਰਮਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦੀ ਗੁਰੂਬਾਣੀ ਵਿਆਖਿਆਕਾਰੀ

(ਸੈਮੀਨਾਰ 11-12 ਫਰਵਰੀ 2010)

ਮੁਖ ਸੰਪਾਦਕ
ਡਾ. ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ

ਸੰਪਾਦਕ
ਮੁਹੱਬਤ ਸਿੰਘ
ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਡਾ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਤ ਕੇਂਦਰ
20 ਪ੍ਰੀਤਮ ਰੋਡ, ਦੇਹਰਾਦੂਨ।

ਨਿਰਮਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦੀ ਗੁਰੁਬਾਣੀ ਵਿਆਖਿਆਕਾਰੀ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੋਜ-ਪਤਰ

ਨਿਰਮਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦੀ ਗੁਰੂਬਾਣੀ ਵਿਆਖਿਆਕਾਰੀ

(ਸੈਮੀਨਾਰ 11-12 ਫਰਵਰੀ 2010)

ਮੁਖ ਸੰਪਾਦਕ
ਡਾ. ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ

ਸੰਪਾਦਕ
ਮੁਹੱਬਤ ਸਿੰਘ
ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਡਾ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਤ ਕੇਂਦਰ
20 ਪ੍ਰੀਤਮ ਰੋਡ, ਦੇਹਰਾਦੂਨ।

©
ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਡਾ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਤ ਕੇਂਦਰ
20-ਪ੍ਰੀਤਮ ਰੋਡ ਡਾਲਨਵਾਲਾ, ਦੇਹਰਾਦੂਨ
Ph. 0135-2673954

Seminar Papers
NIRMAL SAMPARDAYE DI GURUBANI VYAKHYAKARI

CHIEF EDITOR
DR. HARBHAJAN SINGH

EDITORS
MOHUBAT SINGH
KULWINDER SINGH
MANJEET KAUR

ਅਗਸਤ 2009
ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ : 500
ਮੁੱਲ : 150 ਰੁਪਏ

ਪ੍ਰੋ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ ਪਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ
ਗੁਲਸ਼ਨ ਪ੍ਰਿੰਟਰਜ਼, ਰਾਮਾ ਮਾਰਕੀਟ, ਦੇਹਰਾਦੂਨ ਵਿਖੇ ਛਾਪੀ

ਦੇ ਸ਼ਬਦ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੀ ਉਚੇਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਪ੍ਰਸਾਰ ਵਿਚ ਨਿਰਮਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਯੋਗਦਾਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਮਹਾਪੁਰਖਾਂ ਨੇ ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕੀਤੀ ਗਿਆਨ-ਜੋਤਿ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦੇ ਸੰਤਾਂ ਮਹਾਪੁਰਖਾਂ ਨੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਸਿਦਕ ਨਾਲ ਜਗਾਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਨੇ ਕਠਿਨ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਾਸਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗੁਰਮੁਖ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਗਹੁ ਨਾਲ ਪਠਨ-ਪਾਠਨ ਕਰੋ।

ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਹੈ। ਨਿਰਮਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਵਹਾਰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ, ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਪੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਰਹਿਣੀ ਨੂੰ ਢੂਰ-ਢੂਰ ਤੱਕ ਲੈ ਕੇ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਨਿਰਮਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਸੰਬੰਧੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਚੇਤਨਾ ਜਗਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਉਚੇਰੇ ਯਤਨ ਆਰੰਭ ਕਰਦਿਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਕਡੁਬਰ 2000 ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਖੇ ਇਕ ਸੈਮੀਨਾਰ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਲੜੀ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਗਤੀਸ਼ਾਲ ਰੱਖਣ ਲਈ ੧੧ ਅਤੇ ੧੨ ਫਰਵਰੀ 2010 ਨੂੰ ਨਿਰਮਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਆਖਿਆਕਾਰੀ ਉਤੇ ਡਾ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਤ ਕੇਂਦਰ, ਦੇਹਦਾਨੂੰ ਵਿਖੇ ਇਕ ਦੇ-ਰੋਜ਼ਾ ਸੈਮੀਨਾਰ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੋਜ-ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੋਜ-ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਠਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁਚਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਡਾ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਵਿਖੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਟਾਫ ਨੇ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਕੇ ਸੰਪਦਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਅਹਿਮ ਕਾਰਜ ਲਈ ਡਾ. ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਾਰਜਰਤ ਦੋ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਸਹਾਇਕ ਸ. ਕੁਲਾਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ. ਮੁਹੱਬਤ ਸਿੰਘ ਵਧਾਈ ਦੇ ਪਾਤਰ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਾਹਿਤ-ਸਾਮਗਰੀ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਪੱਖੋਂ ਡਾ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਤਿ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗਦਾਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦਸੰਬਰ 2010 ਵਿਚ ਹੀ ਕੇਂਦਰ ਵੱਲੋਂ ਪੰਡਿਤ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ 'ਨਰੋਤਮ' ਕ੍ਰਿਤ 'ਗੁਰੂ ਗਿਰਾਰਥ ਕੋਸ' ਪੁਨਰ-ਸੰਪਾਦਿਤ ਕਰ ਕੇ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਇਹ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕ੍ਰਿਤੀ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰ ਕੇ ਪਾਠਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਅੰਕਿਤ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਉਤਮ ਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਨਿਰਮਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਹਾਇਕ ਸਿਧ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਮੇਰੀ ਦਿਲੀ ਕਾਮਨਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਕਾਦਮਿਕ ਜਗਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸੰਸਥਾਪਕਾਂ ਦੇ ਪਦ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਚਲਦਾ ਵਿਦਿਅਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਅਗਰਗਾਮੀ ਰਹੇ।

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ
ਪਟਿਆਲਾ

ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ
ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸੂਲਰ

❖ ਸਾਦਰ ਸਮਰਪਣ ❖

ਵਿਦਿਆ-ਮਾਰਤੰਡ, ਪਰਮ-ਪ੍ਰਬੁਧ,
ਨਿਰਮਲ-ਭੇਖ ਭੂਸਣ

ਸ਼੍ਰੀਮਹਿਤ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪੰਡਿਤ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨਰੋਤਮ

ਦੀ ਅਥਕ ਘਾਲਣਾ ਅਤੇ ਪਰਮ-ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ

ਸੁਕਰਾਨਾ ਅਤੇ ਅਰਦਾਸ

ਨਿਰਮਲ ਪੰਥ ਦੇ ਬਾਨੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੇ ਅਲੋਕਿਕ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਰਵਸੰਮਤ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਿਰਾਲਾ, ਬਾ-ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਅਦੁੱਤੀ ਸੀ। ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਅਨ-ਮਤੀਆਂ ਦੇ ਪੱਕੇ ਕੇਂਦਰਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰੁੱਜ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿੱਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਅਜੀਬ ਖੇਲ ਖੇਲਕੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਕਹਿਣ, ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਮਾਹੌਲ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਦੇ 10ਵੇਂ ਸਰੂਪ ਤਕ ਸਿਧਾਂਤਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਪ੍ਰੁੱਪਰਾ ਮੁਤਾਬਿਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਹੁਣ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵੱਡਾ ਮੌਜ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਨਮੁੱਖ ਰੱਖਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੇ ਇਸ ਜੁਗਤੀ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਪੂਰਬਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਮਕਾਲੀ ਹਜ਼ੁਗੀ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿੱਦਿਆ ਅਨੁਰਾਗੀ, ਸੂਝਵਾਨ, ਸਿਆਣੇ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਪੰਜ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ 'ਨਿਰਮਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ' ਦੀ ਵਿਧੀਵੱਤ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਜੁਗਤੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ, ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਹੋਰ ਵਿੱਦਵਤਾ, ਨਿਸ਼ਠਾ, ਸ੍ਰੈ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੇਦਾ, ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ, ਛੈ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਥਵਾ ਭਾਰਤੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਮਿਕ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਧੁਰੰਧਰ ਵਿੱਦਵਾਨ ਬਣਨ ਲਈ ਅਸੀਸਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ।

ਵਿੱਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਰੱਬੀ, ਹੁਗਾਨੀ, ਸਰਬ-ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਮਾਨਵਤਾ ਦੇ ਜਨਮ-ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਜਾਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿੱਦਵਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਕੇ, ਇਸ ਦਾਤ ਤੋਂ ਵਿਹੂਣੇ, ਆਮ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਸਫਲਤਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਦੁਰਗਮ ਉਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਕੇ ਕੇਵਲ ਸਮੁੱਚੇ ਭਾਰਤਵਰਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਹਿਤਕ ਰਚਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਖਿਕ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਘਰ-ਘਰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਅਣਥੱਕ ਅਤੇ ਨਵੇਕਲੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ। ਫਲਸ਼ੂਧ ਅੱਜ ਵੀ ਸਮੂਹ ਅਨਮਤੀ ਵਿੱਦਵਤ ਸਮਾਜ, ਨਿਰਮਲਿਆਂ ਦੇ ਬੈਧਿਕ ਪੱਧਰ, ਹੁਗਾਨੀਅਤ, ਤਿਆਗ, ਨਿਸ਼ਠਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਕਾਮਤਾ ਪੂਰਬਕ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਿਰਸੰਕੇਚ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਰਮਲੇ ਸਾਧੂਆਂ ਨੇ ਗੁਰ-ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਰਚਨਾ, ਗੁਰਮਤਿ-ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਪੂਰਬਕ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਗੁਰੂਜਸ-ਗਾਇਨ (ਕੀਰਤਨ-ਕਥਾ) ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਕੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਵਡਮੁੱਲੀ ਸੇਵਾ ਰਾਹੀਂ ਲਾਸਾਨੀ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਨਿਰਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖ ਸਮਾਜ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹੁਪੱਖੀ ਦੇਣ ਦੀ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਥੋੜੀ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦਾ ਵਿੱਦਵਤ ਸਮਾਜ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਜਾਂ ਨਿਰਮਲ ਪੰਥ ਦੀਆਂ ਕੁਲ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਦਵਾਨ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।

ਹਾਰਦਿਕ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ 29-30 ਅਕਤੂਬਰ 2009 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਡਾ. ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਨਿਰਮਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਤੇ ਸੈਮੀਨਾਰ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਮਲ ਪੰਚਾਇਤੀ ਅਖਾੜੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਤੀ ਖੁਲ੍ਹ-ਦਿਲੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਨੇਪਰੇ ਚਾੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸੈਮੀਨਾਰ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਘਟਨਾ ਬਣ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਾਫੀ ਅਰਸੇ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਨਿਰਮਲ ਪੰਥ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਦਵਾਨਾਂ, ਸੰਤਾਂ, ਡੇਰੇਦਾਰ ਮਹੰਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਰੱਕਤ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਚਿਰੋਕਣੇ ਕਦਮ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਕੇ, ਹਾਰਦਿਕ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾਲ ਅਪਣਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰੁੱਪਰਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਈ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿਖਾਇਆ। ਉਸੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਦੂਜਾ ਸੈਮੀਨਾਰ 11-12 ਫਰਵਰੀ 2010 ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਤ ਕੇਂਦਰ (ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ) ਦੇਹਰਾਊਂ ਵਿਖੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਡਾ. ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਅਜੀ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਬੀਬੀ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਜੀ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠ ਸੰਪੰਨ ਹੋਇਆ। ਤਹਿਂ ਦਿਲੋਂ ਸੁਕਰਾਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤਾਂ ਮਹਾਂਪੁਰਥਾਂ ਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਰੋਂ-2 ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ, ਸਹਿਭਾਗੀ ਬਣੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦਾ ਹੋਸਲਾ ਵਧਾ ਕੇ

ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਬਖੜੀਆਂ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ‘ਨਿਰਮਲ ਪੰਚਾਇਤੀ ਅਖਾੜੇ’ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੂਹ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਕ੍ਰਿਤਗਯ ਹਨ।

ਪਿਛਲੇ ਦੋਹਾਂ ਸੈਮੀਨਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਲੇਖਾਂ, ਮੌਖਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਸੰਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੀ ਹੈ ਉਹ ਸਿੱਧੇ, ਅਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਧਰਮ ਅਧਿਐਨ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਸੈਮੀਨਾਰ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਛਥ ਕੇ ਗੀਲੀਜ਼ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਇਸ ਸੈਮੀਨਾਰ ਦੇ ਸ਼ੁੱਭ ਮੌਕੇ ਤੇ ਦੇਹਰਾਦੂਨ ਵਿਖੇ ਹੋਏ ਦੂਜੇ ਸੈਮੀਨਾਰ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ, ਇਸ ਹੱਥਲੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਵਿਮੋਚਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ੁੱਭ ਕਾਰਜ ਲਈ ਸਾਰੇ ਵਿੱਦਵਾਨਾਂ, ਸੰਤਾਂ ਅਤੇ ਖੋਜਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹਾਰਦਿਕ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਸੁਹਿਰਦ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਡਾ. ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਖੁਲ੍ਹਦਿਲੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਪਗੁਟਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸਮੂਹ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖੀਆਂ, ਵਿੱਦਵਾਨਾਂ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਹਿਬਾਨਾਂ, ਖੋਜਾਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਸਟਾਫ਼ ਦਾ ਅਤੀ ਮਾਣ ਨਾਲ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅੜਿਆ ਹੋਇਆ ਗੱਡਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਰਲ ਕੇ ਧੱਕਾ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ।

ਮਾਨਵਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ
(ਸੰਤ) ਜੋਧ ਸਿੰਘ
ਨਿਰਮਲ ਆਸ਼ਰਮ, ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼।

ਨਿਰਮਲ ਵਚਨ

ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਵਲੋਂ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਬੜੇ ਜੋਰਾਂ-ਸ਼ੋਰਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਪੁਰਖਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਿਖਵਾ ਕੇ ਛਾਪਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਵਖ-ਵਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਸੈਮੀਨਾਰ ਕਰਵਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਡਾ. ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਵਡਮੁਲੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਾਈ ਡਾ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਬੌਧਿਕ ਪੱਖਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਨ ਵਿਚ ਵਡਮੁਲਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ। ਡਾ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸਹੂੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਜੀ ਨੇ ਦੇਹਰਾਦੂਨ ਵਾਲੀ ਕੋਠੀ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿਤੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਉਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਡਾ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਤਯ ਕੇਂਦਰ ਕਾਇਮ ਕਰਕੇ ਇਕ ਵਧੀਆ ਖੋਜ ਕੇਂਦਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਜੈਕਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਡਾ. ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਕਿ 'ਨਿਰੁਕਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ' ਪ੍ਰਜੈਕਟ ਉਪਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਬੜੇ ਵਿਦਵਾਨ, ਸਾਹਸੀ, ਨਿਮਰਤਾ ਭਾਵ ਵਾਲੇ, ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤਾਲ ਮੇਲ ਰਖਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਜਿਥੇ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ ਵਿਚ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਥੇ ਡਾ. ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਸਾਹਿਤਯ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਵਖ-ਵਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਉਪਰ ਸੈਮੀਨਾਰ ਕਰਵਾ ਕੇ ਵਿਦਵਾਨ ਪੁਰਖਾਂ ਤੋਂ ਪੇਪਰ ਲਿਖਵਾ ਕੇ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਵਡਮੁਲੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 11-12 ਫਰਵਰੀ 2010 ਨੂੰ ਸਾਹਿਤਯ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਦੋ ਰੋਜ਼ਾ ਸੈਮੀਨਾਰ ਕਰਵਾਇਆ। ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਖ ਵਿਸ਼ ਸੀ 'ਨਿਰਮਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਆਖਿਆਕਾਰੀ'। ਇਸ ਦੋ ਰੋਜ਼ਾ ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿਚ ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ ਦੇ ਮਹਾਪੁਰਖਾਂ ਨੇ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਨੇ ਖੋਜ-ਭਰਪੂਰ ਪੇਪਰ ਭੀ ਪੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸੰਤ ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਹਿਤਯ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ। ਸੈਮੀਨਾਰ ਬਹੁਤ ਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਪੁਰਖਾਂ ਦੇ ਪੇਪਰ ਕਾਫ਼ੀ ਖੋਜ ਭਰਪੂਰ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹੇ ਸਾਰੇ ਪੇਪਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਰੂਪ ਦਿਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਭਵਿਖ ਵਿਚ ਖੋਜੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕਾਰਜ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਇਛਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਤਯ ਕੇਂਦਰ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਤਰਕੀ ਦੀਆਂ ਲੰਮੀਆਂ-ਲੰਮੀਆਂ ਪੁਲਾਂਘਾਂ ਪੁੱਟ ਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੀਆਂ ਵਿਕਸਿਤ ਭਾਸਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਕੱਦ ਉਚਾ ਕਰੋ, ਕਾਮਯਾਬੀ ਦੇ ਸਿਖਰ ਨੂੰ ਛੋਹਵੋ।

ਸੰਤ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ
ਗੁਰੂਸਰ ਖੁਡਾ।

ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਆਸੀਸ

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਡਾ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਵਿਖੇ ਨਿਰਮਲ ਆਸ਼ਰਮ ਰਿਸ਼ੀਕੋਸ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ 11-12 ਫਰਵਰੀ 2010 ਨੂੰ ਇਕ ਦੋ-ਰੋਜ਼ਾ ਸੈਮੀਨਾਰ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ ‘ਨਿਰਮਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦੀ ਗੁਰੂਬਾਣੀ ਵਿਆਖਿਆਕਾਰੀ’ ਜੋ ਬਹੁਤ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਮਯਾਬ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਨਿਰਮਲ ਆਸ਼ਰਮ ਦੀ ਉਸ ਡਾਇਨੈਮਿਕ (Dynamic) ਸਥਾਨੀਅਤ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਸੰਤ ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਭਾਰਾ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ, ਜੋ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸਿਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਭਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਤਤਪਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਲਗਨ ਨਾਲ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਸਰ ਨ ਰਖੀ ਅਤੇ ਕਈ ਕੰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਆਪ ਨਿਭਾਈਆਂ। ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਤੋਂ ਸਨੇਹ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿਚ ਨਿਰਮਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਬਾਹਰਲੇ ਸਕਾਲਰਾਂ ਨੇ ਭਾਗ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਖੋਜ ਭਰਪੂਰ ਪੇਪਰ ਪੜ੍ਹੇ। ਕੁੰਜੀਵਤ ਭਾਸ਼ਨ (Key note Address) ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦੇ ਸਿਰਮੌਰ ਵਿਦਵਾਨ ਸੰਤ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਡੇਰਾ ਗੁਰੂਸਰ ਖੁਡੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਕੀਲ ਕੇ ਰਖਿਆ। ਸ਼੍ਰੋਤਿਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਦਵਤਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ। ਆਚਾਰੀਆ ਸਤਿਪ੍ਰੀਤ ਹਰੀ ਜੀ ਦਾ ਪੇਪਰ ਵੀ ਬੜਾ ਰੋਚਕ ਅਤੇ ਖੋਜ-ਭਰਪੂਰ ਸੀ।

ਦੋ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਰੋਣਕ ਰਹੀ। ਪੇਪਰ ਬਹੁਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪੂਰਾ ਖੁਲ੍ਹਾ ਵਕਤ ਸਭ ਨੂੰ ਨ ਮਿਲ ਸਕਿਆ। ਹੁਣ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ/ਮੁਖੀ ਡਾ. ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ. ਮੁਹੱਬਤ ਸਿੰਘ (ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਐਸੋਸੀਏਟ), ਸ. ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਐਸੋਸੀਏਟ) ਅਤੇ ਬੀਬੀ ਮਨਜ਼ੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਉਦਮ ਨਾਲ ਇਹ ਪੇਪਰ ਇਕਠੇ ਕਰਕੇ ਛਾਪ ਦਿਤੇ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸਕਾਲਰ ਪੂਰਾ-ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਉਠਾ ਸਕਣ। ਮੈਨੂੰ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਮਗਰੀ ਨਿਰਮਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦੇ ਵਿਦਿਆਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤ ਸਹਾਈ ਹੋਵੇਗੀ।

ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ
ਆਨਰੋਰੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ।

ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ

‘ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ’ ਸਿਖ ਪੰਥ ਦੀ ਉਹ ਅਦੂਤੀ ਅਤੇ ਅਭਿੰਨ ਸ਼ਾਖਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਗੁਰੂਬਾਣੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਜਗਤ ਵਿਚ ਸਿਖਾਂ ਅਤੇ ਅਨਮਤੀਆਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਥਕ ਪ੍ਰਯਤਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਵਿਚਰਣ ਗੁਰੂਬਾਣੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਪਜੀਵਿਕਾ ਗੁਰੂਬਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਾਲ ਜੜੀ ਹੋਵੇ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਿਆ-ਸਾਧਕ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਗ੍ਰਹਸਥ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਮੂਹ ਸੁਖਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣਾ ਸਰਵੋਤਮ ਕਰਤਵ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਗੁਰੂਬਾਣੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪੂਜਾ-ਉਪਾਸਨਾ ਦੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਪੰਥ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ ਤੀਕ ਸੀਮਿਤ ਹੋਵੇ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਿਆ-ਨਿਸ਼ਠ ਮਹਾਤਮਾ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗ੍ਰਹ-ਸੁਖ ਤਿਆਗ ਕੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਸੀਹਿੰਦਿਆਂ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਦਿਆ ਸਿਖੀ, ਵੇਦ-ਵੇਦਾਂਗ ਨੂੰ ਪਾਂਡਿਆ ਅਤੇ ਪੜੱਚੋਲਿਆ, ਫਿਰ ਸਰਬ-ਭਾਂਤਿ ਵਿਦਵਤ ਹੋ ਕੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ-ਆਚਾਰਯ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰਮਤਿ-ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੀ ਉਚਤਾ ਦਾ ਝੰਡਾ ਬੁਲੰਦ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਦਾ ਇਹ ਪਰਿਪਕ ਅਕੀਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਤੋਂ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਉਤੇਮ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਦਿਆ-ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਤੀਰਥਾਂ ਉਤੇ ਆਪਣੇ ਆਸ਼ਰਮ/ਅਥਵੇ ਨਿਰਮਿਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਅਨਮਤੀ-ਸਾਧੂਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ੇਭਿਤ ਹੋ ਕੇ ‘ਸਤਿਨਾਮ’ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤਾ। ਅਨਮਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂਬਾਣੀ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ ? ਇਹ ਇਸ ਭੇਖ ਦੇ ਮਹਾਪੁਰਖਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਿੰਘ ਸਭਾਈ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ ਉਪਜੀ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰੀ ਨੇ ਇਸ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਨੂੰ ਇਧਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਦੀ ਰੁਚੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਵੀ ਕੋਈ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ ਇਸ ਰੁਚੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੇ ਕਿ ‘ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਲਹਿਰ’ ਅਤੇ ‘ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ’ ਦਾ ਕਾਰਜ-ਖੇਤਰ ਵਖ-ਵਖ ਹੈ, ਪੰਥ ਵਖਰਾ ਨਹੀਂ। ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਦਾ ਉਦਗਾਮ ਸਿਖੀ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ, ਬਲਕਿ ਸਿਖੀ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਵਾਸਤੇ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਨੇ ਜੇ ਟਕਸਾਲੀ ਸਿਖੀ ਦਾ ਉਥਾਨ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸਿਖੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਅਤੇ ਸੰਭੁਚਿਤ ਵੀ ਕੀਤਾ। ‘ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ’ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਜਿਥੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂਬਾਣੀ ਦੇ ਗੂੜ੍ਹ-ਚਿੰਤਨ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਵਾਉਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ, ਉਥੇ ਗੁਰੂਬਾਣੀ ਦੀ ਉਤਸਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਨਮਤੀਆਂ ਦੇ ਮਨ-ਬੁਧੀ ਤੀਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸੀ। ਸੌ ਜੋ ਸੰਤੁਲਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ‘ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ’ ਜਿਹੜੇ ਅਨਮਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਘੋਰੇ ਵਿਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੁਰਸਿਖੀ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੈਣ ਤਾਂ ਸਿੰਘ ਸਭਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਰਯਾਦਿਤ ਪੰਥ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੰਵੇਂ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਇਕ ਢੂਜੀ ਦੀਆਂ ਪੁਰਕ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਿਖੀ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਯਾਦਿਤ ਪੰਥ ਵੀ ਸੁਦਿੜ੍ਹੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੀ ਗਲ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਮੇਲ-ਜੋਲ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚਿੰਤਕ ਅਗੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਜੋ ਸ਼ਲਘਾਯੋਗ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਭੂਤਪੂਰਵ ਅਤੇ ਲਾਸਾਨੀ ਹਨ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਡਾ. ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾਮਈ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰਫ ਅਜਿਹੇ ਠੋਸ ਕਦਮ ਚੁਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਜੂਲ ਭਵਿਖ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਰਮਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦੀ ਸਾਮੂਹਿਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ 29 ਅਤੇ 30 ਅਕਤੂਬਰ 2009 ਨੂੰ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦੇ ਹਰ ਪਖ ਸੰਬੰਧੀ ਚੇਤਨਾ ਜਾਗ੍ਰਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ‘ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਧਿਐਨ ਵਿਭਾਗ’ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਖੇ ਸੈਮੀਨਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲਗਪਗ ਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ 11 ਅਤੇ 12 ਫਰਵਰੀ 2010 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ‘ਨਿਰਮਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦੀ ਗੁਰੂਬਾਣੀ ਵਿਆਖਿਆਕਾਰੀ’ ਵਿਸ਼ੇ ਉਤੇ ਵਿਦਿਆ-ਪ੍ਰਬੀਨ ਪ੍ਰਬੂਧ ਵਿਵੇਕੀਆਂ ਦਾ ਸੈਮੀਨਾਰ ਡਾ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਤ ਕੇਂਦਰ, ਦੇਹਰਾਦੂਨ ਵਿਖੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਪੁਰਾ ਸ਼੍ਰੇ਷ਠ ‘ਨਿਰਮਲ ਆਸ਼ਰਮ ਰਿਸੀਕੇਸ਼’ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਵੇਕੀ, ਵਿਦਿਆ-ਪ੍ਰੋਮੀ, ਸ਼ੁਭ-ਆਚਾਰੀ, ਪਾਵਨਤਾ ਤੋਂ ਵਿਖੂਸ਼ਿਤ ਸੰਚਾਲਕ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੰਤ ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਮੁੱਚੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈ ਲਈ, ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਯਤਨਾਂ ਸਦਕਾ ‘ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ’ ਦੇ ਵਿਦਿਆ-ਮਾਰਤੰਡ ਮਹਾਪੁਰੁਖਾਂ ਨੇ

ਇਸ ਸੈਮੀਨਾਰ ਨੂੰ ਸੋਭਨੀਕ ਕੀਤਾ। ਆਪੋਜਕਾਂ ਲਈ ਤਸਲੀ ਦੀ ਗਲ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਆਏ ਸ਼੍ਰੋਤਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਮਯਾਬ ਯਤਨ ਦਸਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਵਡੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸੈਮੀਨਾਰ ਦੀਆਂ ਸਮੂਹ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦਵਤ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾਂਸ਼ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੰਤ ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਅਤੇ ਆਸੀਸ ਨਾਲ ਸ. ਹਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੁਰਾਦਾਬਾਦ ਨੇ ਬਹੁਤ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ‘ਸੈਮੀਨਾਰ ਸਮੀਕਸ਼ਾ’ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਛਾਪਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਨੇ ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿਚ ਆਏ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੋਜ-ਪਤਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿਚ ਵਰਣਨ ਅਵਾਂਛਿਤ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ।

ਡਾ. ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਕਾਰਜਰਤ ਸੁਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋ. ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਨਿਰਿਖਣ ਨੇ ਬਹੁਤ ਉਦਾਰ-ਚਿਤ ਹੋ ਕੇ ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਖੋਜ-ਪਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕੀ ਪਾਠਕਾਂ ਤੀਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛਾਪਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਯੂ. ਜੀ. ਸੀ. ਵਲੋਂ ਗਿਆਰਵੀਂ ਪੰਜ-ਸਾਲਾ ਯੋਜਨਾ ਅਧੀਨ ਮਰਜ਼ਡ ਪਬਲਿਕੇਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਰਾਸ਼ੀ ਵਿਚੋਂ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਡਾ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਜੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋ. ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਭਾਰੀ ਹੈ। ਛਾਪਾਈ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਸੀਅਰਤਾ ਸਹਿਤ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਪ੍ਰੋ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਣਾ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਨੈਤਿਕ ਫਰਜ਼ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰੋ. ਐਸ. ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ ਡੀਨ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕੇਂਦਰ ਪ੍ਰਤੀ ਅਥਾਹ ਸੁਹਿਰਦਤਾ ਕੇਂਦਰ ਦੀਆਂ ਅਕਾਦਮਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੈ।

ਡਾ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਆਨਨਦੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੀਬੀ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਜੀ ਦੀ ਆਪਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ-ਦਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਅਕਾਦਮਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਵਾਹਿਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭੁਲ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੰਬੀ ਆਯੁ ਲਈ ਕਾਮਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਦਵਾਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੈਮੀਨਾਰ ਨੂੰ ਸੋਭਾਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਸੱਭਤ ਘਾਲ ਘਾਲਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਕਾਨੀਬਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੈਂਧਿਕ-ਸੰਪਦਾ ਜਨ-ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਮੈਂ ਦਿਲੋਂ ਸੁਕਰ-ਗੁਜ਼ਾਰ ਹਾਂ। ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਪਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਚਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਸਤਕ ਰੂਪ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਜਿਸ ਲਗਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਸ. ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਸਹਾਇਕ), ਸ. ਮੁਹੱਬਤ ਸਿੰਘ (ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਸਹਾਇਕ) ਅਤੇ ਬੀਬੀ ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਨੇ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧੰਨਵਾਦ ਵਾਸਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਸੁਝਣੇ ਅਸੰਭਵ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਤਿ ਉਸ਼ਲ ਭਵਿਖ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ‘ਗੁਲਸ਼ਨ ਪ੍ਰਿੰਟਰਜ਼’ ਦੇਹਰਾਦੂਨ ਨੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਛਾਪਾਈ ਬਹੁਤ ਘਟ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਪੂਰਵਕ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਆਭਾਰੀ ਹਾਂ। ਮਧ ਪ੍ਰਦੇਸ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਭੂਤ-ਪੂਰਵ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਡਾ. ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੈਮੀਨਾਰ ਦੇ ਕੁੰਜੀਵਤ ਭਾਸ਼ਣ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋ-ਰੋਜ਼ਾ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਗੋਸ਼ਟੀ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੰਤ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਿਤ ‘ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ’ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੂਹ ਸੰਤ-ਜਨਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਰਿਣੀ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਵਿਤਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਿਨਾ ਸਮਾਗਮ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿਚ ਫਿਰ ਸਰਵ-ਉਪਰ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੰਤ ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਜੋ ਨਾ ਕੇਵਲ ਇਸ ਸੈਮੀਨਾਰ ਲਈ ਚਾਨਣ-ਮਨਾਰਾ ਸਨ, ਬਲਕਿ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਗੱਤੀਮਾਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸਡੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਸ ਹੈ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਸੰਜੋਏ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਇਹ ਪਰਚੇ ‘ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ’ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਹਿਤਿਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਸੰਬੰਧੀ ਬਹੁਤ ਗਿਆਨ-ਵਰਧਕ ਸਿਧ ਹੋਣਗੇ। ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਹਨ, ਸੰਪਾਦਕ ਮੰਡਲੀ ਦਾ ਹਰ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੁਪਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤਿ-ਵਾਂਛਿਤ ਸੋਧਾਂ ਕਰਨਾ ਅਸੀਂ ਉਚਿਤ ਜਾਣਿਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ
ਪਟਿਆਲਾ

ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ
ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ/ਸੁਧੀ।

सेमीनार समीक्षा

पंजाबी यूनिवर्सिटी डा. बलबीर सिंह साहित्य केन्द्र द्वारा, ‘निर्मल संप्रदाय की गुरुवाणी व्याख्याकारी’ विषय पर दो दिवसीय सेमीनार 11 व 12 फरवरी, 2010 को सन्त जोध सिंह जी महाराज निर्मल आश्रम ऋषिकेश के विशेष सहयोग से आयोजित हुआ।

दिनांक 11. 02. 2010 को प्रारम्भ हुए सत्र की अध्यक्षता डा. जसपाल सिंह उप-कुलपति पंजाबी यूनिवर्सिटी पटियाला ने की तथा संचालन डा. हरभजन सिंह प्रोजेक्ट डायरेक्टर साहित्य केन्द्र ने किया। जिसमें सर्वप्रथम संत तेजा सिंह जी डेरा गुरुसर खुइडा का कुंजीवत भाषण हुआ। उन्होंने बताया कि गुरु नानक देव जी महाराज ने चार उदासियाँ (यात्राएँ) की। नाम जपना, वंड छकना तथा किरत करने का सिद्धान्त दृढ़ कराया। निर्मल संतों ने इस का पालन किया, वे सिमरन करते, मधुकरी (भिक्षा) लेकर आते, बाट कर खाते तथा साहित्य लिखने व जड़ी बूटियाँ द्वारा लोगों के रोगों का इलाज भी करते थे। गुरु गोविन्द सिंह जी ने खालसा पंथ की मृजना से 13 वर्ष पूर्व सन् 1686 में ही पांच संतों को बनारस विद्याध्यन के लिए भेजा था ताकि सिख शास्त्र व शास्त्र विद्या दोनों में निपुण हों। निर्मले संत ज्ञानी ज्ञान सिंह जी द्वारा ‘निर्मल पंथ प्रदीपिका’ पुस्तक की रचना की गई। महन्त गणेश सिंह जी महाराज द्वारा ‘भारत मत दर्पण’ की रचना की गई। सन्त दयाल सिंह ने ‘निर्मल पंथ दर्शन’ पुस्तक की रचना की गई। वर्तमान में पूज्य ज्ञानी बलवन्त सिंह कोठा गुरु वालों ने ‘निर्मल पंथ प्रबोध’ नामक पुस्तक की रचना की, जिसमें पुरातन समय से लेकर अब तक निर्मल समुदाय के विषय में वर्णन किया गया है। निर्मल संप्रदाय पर सन् 1976 से लेकर सन् 2009 तक किसी भी प्रकार के सेमीनार का आयोजन नहीं किया गया था। सन्त जोध सिंह जी महाराज निर्मल आश्रम ने पटियाला की पंजाबी यूनिवर्सिटी में अक्तूबर 2009 में सेमीनार कराया तथा 11-12 फरवरी 2010 को देहगढ़न में सेमीनार आयोजित करवाया जिसमें डा. जसपाल सिंह उप-कुलपति पंजाबी यूनिवर्सिटी, डा. हरभजन सिंह प्रोजेक्ट डायरेक्टर तथा उक्त साहित्य केन्द्र की आनंदरी डायरेक्टर श्रीमती महिन्द्र कौर जी का प्रमुख योगदान रहा है। इस सत्र की अध्यक्षता डा. जसपाल सिंह व डा. जोध सिंह ने की। इस सत्र में पेपर प्रस्तुति ज्ञानी बलवन्त सिंह जी कोठा गुरु, सन्त दर्शन सिंह जी बनारस वाले, आचार्य सतप्रीत हरि जी, सन्त गुरमीत सिंह जी ने की। डा. जसपाल सिंह जी ने आपने भाषण में कहा कि ‘निर्मल सम्प्रदाय’ गुरमत साहित्य के क्षेत्र में महत्वपूर्ण काम कर रहा है। गुणवान व्यक्ति ही राज करने की सामर्थ्य रखता है। यथा वाणी का फरमान:-

राजा तखति टिकै गुणी भै पंचाइण रतु।

मारु, म. 1, अंग 992.

अंधी रथति गिआन विहूणी भाहि भरे मुरदारु।

आसा (वार), म. 1, अंग 469.

मीरी के साथ पीरी, भक्ति के साथ शक्ति तथा संगत के साथ पंगत का मेल है। निर्मल संप्रदाय के ज्ञानी ज्ञान सिंह जी, महाकवि संतोख सिंह जी समान महान विद्वान हुए हैं, जिन्होंने अपनी रचनाओं के माध्यम से गुरुवाणी का सिद्धान्त आम लोगों तक पहुंचाया। आज भी अरदास में ज्ञानी ज्ञान सिंह जी का दोहा ‘आज्ञा भई अकाल की तबै चलायो पंथ’ पढ़ा जाता है। तत्पश्चात् ज्ञानी बलवन्त सिंह कोठा गुरु ने पेपर प्रस्तुति की जिसका शीर्षक था- ‘निर्मल पंथ दे विद्वानां दा रचया सरबपर्यो साहित्य’, जिसमें आपने विद्या को अर्ति उत्तम धन बताते हुए, गुरु गोविन्द सिंह जी महाराज द्वारा पांच संतों को सन् 1686 ई. को पाँउटा से शास्त्र अध्ययन के लिए काशी भेजने के बारे में बताया। उनके अध्ययन करके लौटने पर गुरु जी ने उन्हें ‘मेरे पिआरे निर्मले’ सम्बोधित करके ‘निर्मल’ पद की बख्शीश की। खालसा व निर्मल शब्द में भाषा भेद के अलावा कोई अंतर नहीं है। दोनों का अर्थ समान है। ‘खालसा’ शब्द फारसी का है जबकि ‘निर्मल’ शब्द संस्कृत का है। तत्पश्चात् आपने निर्मल विद्वानों के साहित्य से परिचित करवाया, जैसे कि पंडित गुलाब सिंह जी की रचनाओं जिनमें से- भाव रसामृत, मोक्ष पंथ प्रकाश, अध्यात्म रामायण मुख्य हैं। आपने बताया कि महाकवि संतोख सिंह जी ने गुरु प्रताप सूरज, गुरु नानक प्रकाश, जपुजी टीका गरब गंजनी आदि की रचना की। आज भी गुरु

प्रताप सूरज की कथा बहुत से ऐतिहासिक गुरुद्वारों में की जाती है। पं. तारा सिंह जी नरोत्तम गुरमत सिद्धान्त, दर्शन, साहित्य, इतिहास, गुरुबाणी के महान विद्वान थे। जिन्होंने गुरु गिराथ कोश, गुरमत निर्णय सागर, गुरु तीर्थ संग्रह, भगत बाणी का टीका आदि ग्रन्थों की रचना की। ज्ञानी बद्रन सिंह जी ने गुरु ग्रन्थ साहिब जी का टीका किया जो फरीदकोटी टीके के नाम से जाना जाता है। इसके अतिरिक्त आपने पं. निहाल सिंह (जो चार हुए हैं) सब की रचनाओं के बारे में बताया। पं. देवा सिंह जी देवपुरा हरिद्वार, पं. हर सिंह काशी द्वारा संस्कृत में रचित श्री गुरु सिद्धान्त पारिजात, महंत बुद्धा जी निर्मल आश्रम ऋषिकेश वालों का 'निर्मल उपदेश' तथा पं. निक्का सिंह जी महाराज विरक्त जी के उपदेश जो 'सहज कथा' के रूप में प्रकाशित हुए हैं, के बारे में बताया। आपने बताया कि संत नरभिन्दूर सिंह जी सरपंच ने 'असचरज वस्तु' ग्रन्थ में निर्मल आश्रम ऋषिकेश का इतिहास तथा स्थापित समस्त महंत साहिबान की जीवनी का वर्णन किया है। इसके अतिरिक्त आपने अन्य निर्मले संत व महंत साहिबान की रचनाओं का विवरण दिया।

उनके पश्चात् संत दर्शन सिंह जी बनारस वालों ने अपना पत्र प्रस्तुत किया। जिनका विषय था 'काशी की निर्मल परंपरा'। उन्होंने बताया कि-

'गुरु गोविन्द सिंह जी महाराज के पाँडुता साहब से भेजे पांच संत काशी पहुंचे। चेतन मठ वाले स्थान में रहकर (जहां भाई गुरदास जी कुछ समय ठहरे थे) उन्होंने विद्या प्राप्त की। उनके विद्या गुरु पं. सदानन्द जी थे। वहां उक्त संतों ने वेद, वेदान्त छः शास्त्र, स्मृतियां, पुराण आदि की शिक्षा प्राप्त की।' इस स्थान के सम्बन्ध में मैं एक घटना प्रसिद्ध है। पं. राम प्रसाद के इक्लीते पुत्र जैराम का शरीर सर्दी के कारण सुन्न हो गया था। उसे लेकर वे निर्मले संतों के पास आए। संतों ने कहा कि वैद्य हकीम से इलाज कराओ, तब पं. राम प्रसाद के कहने पर आपका बच्चा है रखो या मारो। तब संतों ने अरदास करके जल जैराम के मुख में डाला। वह कुछ दिनों में निरोग हो गया। तब संतों ने पं. राम प्रसाद से कहा, इसे ले जाओ परन्तु जैराम जी ने कहा कि 'मैं अब आपके पास ही रहूंगा'। तब पंडित जी ने उन्हें अपना शिष्य बनाकर, नाम जय सिंह रखा तथा काशी वाले स्थान का उत्तराधिकारी बना दिया। उनके पश्चात् संत मेहर सिंह जी, संत अमीर सिंह जी, संत चेत सिंह जी, इस स्थान के महन्त बने जिनके नाम से स्थान का नाम 'चेतन मठ' प्रसिद्ध हुआ। आपने महन्ती पं. सदा सिंह जी को दी जो महान विद्वान थे तथा पं. सदा सिंह जी दंडी के नाम से प्रसिद्ध हुए। इन्होंने 'अद्वैत सिद्धि' ग्रंथ पर 'सुगम सार चन्द्रिका' नामक टीका की रचना की। उनके पश्चात् अनेक महन्तों द्वारा मठ का प्रबन्धन चलाया गया। वर्तमान में संत प्रीतम सिंह इस स्थान का प्रबन्धन चला रहे हैं। आपने उक्त पेपर में संत दर्शन सिंह जी ने कुछ निर्मले विद्वानों के जीवन व रचनाओं का विवरण भी दिया है, जैसे पं. गुलाब सिंह जी, श्री महंत पं. उद्धव सिंह न्यायिक, पं. तारा सिंह नरोत्तम आदि। लाहौरी टोला, वाराणसी में निर्मल संस्कृत विद्यालय की स्थापना महंत जैराम सिंह कश्मीर वालों ने की थी। उनके पश्चात् उनके योग्य शिष्य संत रघुवीर सिंह जी विद्या पढ़ाते रहे। श्री महंत सुच्चा सिंह जी, श्री महंत पंडित बलबीर सिंह शास्त्री, पं. अर्जुन सिंह जी मुनी, महंत गुरदीप सिंह जी केसरी व डा. रामपाल सिंह जी शास्त्री दिल्ली वालों ने यही शिक्षा प्राप्त की। निर्मल आश्रम ऋषिकेश की एक शाखा संगत ज्ञान गुफा कर्णधंटा काशी में है जो सन् 1901 में पंडित अवतार सिंह जी ने बनवाई व सन् 1924 में महंत बुद्धा जी ऋषिकेश वालों के सुपुर्द कर दी, यही रहकर संत ज्ञानी बलवन्त सिंह जी शिक्षा प्राप्त करते रहे, जिनसे पंथ रत्न संत सिंह जी मस्कीन ने शिक्षा प्राप्त की थी।

ब्रह्म कुटी आश्रम काशी- पंडित हरा सिंह जी निर्मल सम्प्रदाय के महान विद्वान हुए हैं। आपके सेवक बाबू रामधारी सहाय कलकत्ते वालों ने काशी में मीरघाट के समीप सुन्दर स्थान बनवा दिया जो आज कल ब्रह्म कुटी के नाम से जाना जाता है। पं. हरा सिंह जी ने संस्कृत में दस गुरु साहिबान का जीवन लिखा जो 'गुरु सिद्धान्त पारिजात' ग्रन्थ के नाम से जाना जाता है।

इसके पश्चात् आचार्य सतप्रीत हरि जी ने अपना पेपर 'निर्मल सम्प्रदाय द्वारा रचित संस्कृत साहित्य' पढ़ा। उन्होंने बताया कि संस्कृत सभी भाषाओं की जननी तथा देव भाषा है, जिसे माँ आशीर्वाद प्राप्त है। यदि विभिन्न कोशों को पढ़ा जाय, तो पता चलता है कि अधिकाँश शब्दों के मूल संस्कृत से हैं। प्रो. साहिब सिंह जी जो संस्कृत के भी विद्वान थे, ने श्री गुरु ग्रन्थ जी के टीके में शब्दों के मूल संस्कृत शब्द का भी उल्लेख

किया है। पंडित हरा सिंह जी काशी वालों के ‘गुरु सिद्धान्त पारिजात’ नामक ग्रन्थ की रचना की। पंडित गुरदित्त सिंह जी ने ‘गुरु नानक अष्टकम्’ नामक ग्रन्थ रच कर, गुरु नानक देव जी की संस्कृत में उस्तत की। पंडित ईश्वर सिंह द्वारा संस्कृत में रचित ‘गुरु मंत्रार्थ प्रकाश’, पं. प्रेम सिंह द्वारा रचित ‘गुरु स्त्रोत्र’, इसी प्रकार अन्य निर्मल संतों, संत गंडा सिंह जी, संत गुरदित्त सिंह जी, संत निहाल सिंह जी, संत बुद्ध सिंह जी ने संस्कृत में साहित्य रचना की। उनके पश्चात् संत बुद्ध सिंह जी ने भी संस्कृत में साहित्य रचना की।

इसके पश्चात् संत गुरमीत सिंह जी ने, संत पं. निकका सिंह जी महाराज ‘विरक्त’ तथा संत अतर सिंह जी महाराज मस्तुआणे वालों के जीवन पर प्रकाश डाला। साथ 07:30 से 9:30 तक ‘गुरु ग्रन्थ साहब का गाग पर्व’ नामक संगीत का कार्यक्रम हुआ, जिसमें बीबी रूपिन्द्र कौर ने कल्यान राग में गुरु अर्जन देव महाराज द्वारा उच्चारित शब्द ‘प्रभु मेरा अंतरजामी जानु’ का गायन किया, भाई कंवरपाल सिंह राणी जत्थे द्वारा ‘हम ढाढ़ी हरि प्रभ खसम के’, ‘कवन गुन प्रानपति मिलउ मेरी माई’ तथा ‘देखु फूल फूल फूले’ शब्दों का गायन किया। लीना खेड़ा ने एक शब्द ‘मै बनजारनि राम की।। तेरा नामु वखुर वापारु जी’ तथा एक भजन ‘घट घट में पंछी बोलता’ का गायन किया तथा अन्त में शुचित नारंग जी ने राग वसंत में गायन किया तथा इक भजन ‘सुर की गति मै क्या जाँनू’ का गायन किया।

दिनांक 12.02.2010 को हुए संतों का संचालन क्रमशः प्रो. हरपाल सिंह पन्नू व डा. कुलविन्द्र सिंह बाजवा ने किया तथा अध्यक्षता क्रमशः डा. कुलवीर सिंह छिल्लों तथा संत जोध सिंह जी महाराज ने की। इस दिन जिन विद्वानों ने अपने पत्र प्रस्तुत किए उनके नाम क्रमशः इस प्रकार हैं (1) डा. गुरमेल सिंह (2) डा. परमवीर सिंह (3) डा. गुरमीत सिंह (4) प्रो. सुरजीत सिंह भट्टी (5) डा. राय जसवीर सिंह (6) संत जैल सिंह (7) डा. शमशेर सिंह (8) डा. परमजीत सिंह मानसा (9) ज्ञानी भगवान सिंह (10) बीबी रविन्द्र कौर (11) प्रो. जगदीश सिंह मुकेरियां (12) प्रो. शरण कौर।

डा. गुरमेल सिंह ने ‘गुरुवाणी व्याख्या दी पढ़ति विच निर्मला सकूल दा योगदान’ विषय पर अपना पेपर पढ़ा तथा पं. गुलाब सिंह रचित ‘भोक्ष पंथ प्रकाश’, संत निहाल सिंह जी कवीन्द्र द्वारा रचित कवीन्द्र प्रकाश, संत बिहार बिन्द्रावन सिंह द्वारा रचित ग्रन्थ बिहार बिन्द्रावन के बारे में बताया तथा ज्ञानी ज्ञान सिंह के अनुसार निर्मले संतों के लक्षण त्यागी, सतोगुणी व संतोखी होने बताए तथा उनको सिमरन, सेवा, लैखन, पठन-पाठन करने वाला बताया। पं. ईश्वर सिंह काशी वालों द्वारा रचित वाहिगुरु मंत्र वृति निरोध तथा पं. तारा सिंह जी नरोत्तम द्वारा रचित पुस्तकों पर प्रकाश डाला। तत्पश्चात् डा. परमवीर सिंह ने उपरोक्त विषय पर प्रकाश डालते हुए कहा कि इस विषय पर बोलना कठिन कार्य है। निर्मल संप्रदाय की ओर से जो भी टीके गुरुवाणी के किए गये हैं वे व्याख्या के रूप में हैं। डा. तारन सिंह ने अपनी पुस्तक ‘गुरुवाणी दीआँ व्याख्या प्रणालीआँ’ में जो जो व्याख्या प्रणालियां बताई हैं वे इस प्रकार हैं :

(1) सहज प्रणाली (2) भाई प्रणाली (3) परमारथ प्रणाली (4) उदासी (5) निर्मला प्रणाली (6) संप्रदाई प्रणाली (7) सिंह सभाई प्रणाली (8) अन्य।

गुरु अर्जन देव जी के समय ही भाई गुरदास जी द्वारा की गई व्याख्या भाई प्रणाली के अन्तर्गत आती है। भाई संतोख सिंह जी ने, जो निर्मला प्रणाली के पहले व्याख्याकार थे, उदासी साधु आनन्द धन द्वारा किए गए जपुंजी साहिब के टीके में त्रुटियां अनुभव करते हुए जपुंजी साहिब का जो टीका तैयार किया वह ‘गरब गंजनी टीके’ के रूप में माना जाता है।

तत्पश्चात् डा. गुरमीत सिंह जी उक्त विषय पर प्रकाश डालते हुए कहा कि टीका का अर्थ है गुरुवाणी को सरल बोली में पेश करना। इसके लिए केवल अक्षर ज्ञान ही आवश्यक नहीं है बल्कि टीका करने वाले को उस वातावरण में पहुंचना है, जिसमें शब्द की रचना हुई है। हर पाठक का धार्मिक अनुभव अपना अपना पृथक पृथक होता है। यदि निर्मल संप्रदाय को सिख पंथ से अलग करके देखा जायेगा, अर्थाँ की समझ नहीं आयेगी। निर्मल संप्रदाय का प्रारम्भ कुछ विद्वान गुरु नानक देव जी से तथा कुछ विद्वान गुरु गोविन्द सिंह जी से मानते हैं। तत्पश्चात् प्रो. सुरजीत सिंह भट्टी ने अपना पत्र पढ़ते हुए कहा कि निर्मल शब्द का अर्थ भाई काहन सिंह नाभा ने मैल रहित शुद्ध, पार ब्रह्म करतार, खालसा पंथ किया है तथा गुरु गोविन्द सिंह जी द्वारा पांच सिंहों को संस्कृत अध्ययन हेतु काशी भेजने से उनकी पहचान निर्मले संतों के रूप में की थी, निर्मल

संप्रदाय पृथक नहीं है। बल्कि सिख धर्म व गुरुवाणी की प्रचार प्रसार करने वाली संस्था है। उन्होंने भी डा. तारन सिंह रचित पुस्तक ‘गुरुवाणी दीआँ व्याख्या प्रणालीआँ’ का जिक्र करते हुए उन्हीं प्रणालियों के बारे में बताया जो पूर्व वक्ता डा. परमवीर सिंह द्वारा बताई गयी थी। निर्मल प्रणाली में विद्वानों ने गुरुवाणी के टीके, गुरु ग्रंथ कोश, प्रयाय, गुरु इतिहास की पुस्तकों लिखीं। निर्मले विद्वानों के कुछ प्रमुख नाम इस प्रकार हैं- भाईं संतोख सिंह, पंडित गुलाब सिंह, पं. तारा सिंह नरोत्तम, ज्ञानी ज्ञान सिंह व वर्तमान में ज्ञानी बलवंत सिंह जी कोठागुरु। ज्ञानी बलवंत सिंह जी ने ‘निर्मल पंथ दी गैरव गथा’ में भाईं बाले वाली जन्म साखी से निम्न पक्षियां उद्दत की हैं:-

‘कलयुग नानक निरमला, गुरु चेला परान, पार उतारे सबना, सतनाम दे दान।
कलयुग नानक निरमला पंथ चलाइओ आय, वेद कतेबों बाहरा जपदे एक खुदाया।’ तथा
इह विद्य पांचों सिंह को खंडे पाहुल दीन,
पंथ कोष उर गिआन दे निर्मल पंथ सुकीन।

डा. रतन सिंह जग्गी ने ‘सिख पंथ विश्वकोश’ में निर्मल संप्रदाय के हवाले से लिखा है, “गुरमत दे प्रचार अते प्रसार विच निरमले संतां दी देन इतिहासक अते अदुती है। निष्ठापूर्वक निरंतर प्रचार राहीं इनां ने विद्यालयां मण्डीआँ रमते दलाँ, शास्त्रार्थ, अते धर्म पुस्तकां दे प्रकाशन दी विवस्था कीती है। इस तीं इलावा इतिहासक गुरु धांमा, डेर्यां अते मठां दी उसारी द्वारा वी काफी प्रचार होया है। खास तौर ते इनां ने भारत दे प्रसिद्ध तीरथ स्थानां उते गुरदारिआं दी उसारी करके गुरमत नूं उजागर कीता है।”

अन्त में प्रो. भट्टी ने निर्मल आश्रम ऋषिकेश द्वारा चलाए जा रहे स्कूलों, अस्पतालों आदि की भरपूर प्रशंसा की। उनके पश्चात् डा. राय जसबीर सिंह ने निर्मल पंथ के बारे में बताया कि निर्मल पंथ व खालसा पंथ एक दूसरे के पर्याय है। उन्होंने निर्मल संप्रदाय के प्रमुख स्थानों की जायदादों का विवरण दिया। अन्त में बताया कि इस भेख ने जायदादें ज्यादातर ऐसी संस्थाओं के रूप में बनाई हैं जो लोक सेवा, विद्या प्राप्ति, विद्या प्रसार, मानसिक व अन्य रोगों के निवारण के लिए अस्पतालों के रूप में सामने आई हैं। इसके पश्चात् संत जैल सिंह शास्त्री ने ‘निर्मल संप्रदाय की आरम्भता ते विकास’ के शीर्षक से अपना पत्र पढ़ते हुए बताया कि

निरमल... नि विशेषण उपदेश रहिता सरब हितकारी परमोदेश समुदायः सः निरमल पंथ।
निर्मल पंथ के प्रवर्तक गुरु नानक देव जी के बारे में ‘वार भाई भागीरथ’ में लिखा है:-
निर्मल पंथ चलाइयो, एक विवेक भगत दृढ़ाई।
साधन कठिन छडाय के, गुरु चेले की रीत चलाई।
कलयुग नानक कला दिखाई।

गुरु प्रताप सूरज में भाई संतोख सिंह ने लिखा है:-
निरमल गुरु दरसहि सिखन, प्रमेसवर को पेम सुजान।

गुरु गोविन्द सिंह जी ने पाउटा साहिब से पांच सिक्खों को काशी विद्याध्यन हेतु भेजा। पंडित गुलाब सिंह जी ने मोक्ष पंथ प्रकाश में दर्ज किया है :-

श्री गुरु गोविन्द सिंह जी, सु पूरण हरि अवतार।
रचयों पंथ भव मै प्रगट, दी विद्य को विस्तार।
एकन के कर खड़ग दै, भुज भल बहु विस्तार।
पालन भूमि को करयो, दुष्टन मूल उखार।
औरन की पिख विमल मति, दीनो परम विवेक।
निरमल भाखे जगत तिह, हेरे ब्रह्म सु एक।

उन्होंने डेरा बाबा दरगाह सिंह कनखल, डेरा कुरुक्षेत्र, डेरा कुबेर वाला, बुंगा निर्मलयां अमृतसर, डेरा बाबा गांधा सिंह बरनाला का संक्षिप्त इतिहास बताया तथा निर्मल पंथ की रहित मर्यादा व निर्मल महापुरुषों की समाज सेवा के बारे में बताया। ठाकुर दयाल सिंह जी जैसे ब्रह्मज्ञानी, बाबा मिश्रा सिंह जैसे महान कीरतनिए, स्वामी भगत सिंह जी जैसे तपस्वी, महंत बुद्धा सिंह जी जैसे नाम वाणी का प्रवाह चलाने वाले,

संत बाबा निकका सिंह जी जैसे महान् त्यागी व व्याख्याकार भी इसी संप्रदाय में हुए हैं। उन्होंने वर्तमान समय में निर्मल आश्रम ऋषिकेश के श्रीमान महन्त बाबा राम सिंह जी तथा संत बाबा जोध सिंह द्वारा चलाये जा रहे अस्पतालों स्कूलों, सिलाई केन्द्र, अन्न क्षेत्र की भूरि-भूरि प्रशंसा की।

इसके पश्चात् डा. शमशेर सिंह ने बताया कि जो शब्द गुरु नानक साहब ने उच्चारण किया 230 वर्ष के बाद गुरु रूप में उसी शब्द गुरु को गुरु गद्दी मिली। उन्होंने बताया कि निर्मल सम्प्रदाय के संत गुलाब सिंह जी, पंडित तारा सिंह नरोत्तम ने बहुत से ग्रन्थों की रचना की। भाई संतोख सिंह ने आनन्द धन के जपुजी साहब के अशुद्ध टीके के विशुद्ध गरब गंजनी टीके की रचना की। अंग्रेज लेखक द्रंप द्वारा गुरु ग्रन्थ साहिब का जो अंग्रेजी में टीका किया उसमें बहुत त्रुटियां थीं। पं. तारा सिंह जी नरोत्तम ने उससे असन्तुष्ट थे, इस कारण उन्होंने टीका ‘सिरी राग’ किया।

इस सत्र के अन्त में श्री कुलवीर सिंह ढिल्लों ने निर्मले संतों के गुरुद्वारा संभाल तथा साहित्य में योगदान की चर्चा की। अन्तिम सत्र की प्रधानगी संत जोध सिंह जी महाराज निर्मल आश्रम ऋषिकेश ने की तथा संचालन डा. कुलविन्द्र सिंह बाजवा ने किया। पहला पत्र डा. परमजीत सिंह मानसा ने पढ़ा उनका विषय था ‘पंडित तारा सिंह नरोत्तम द्वारा गुरखानी विआखिया नूं देन’। उन्होंने पंडित तारा सिंह नरोत्तम जी के जन्म का समय, जन्म स्थान तथा उनकी रचनाओं का विवरण दिया जिनमें से मुख्य गुरमत निर्णय सागर, टीका भगत बाणी, गुरु तीरथ संग्रह, टीका सिरी राग व गुरु गिरारथ कोश के बारे में बताया। ‘गुरमत निर्णय सागर’ का उल्लेख करते हुए, उन्होंने बताया कि पंडित जी इसमें लिखते हैं कि-

जिस बाणी का अरथ न जानें, तिस बाणी का पढ़ना क्या।

जिस बेडी में नूं बंझ न चप्पा, तिस बेडी का चढ़ना क्या।

अर्थात् जिस बाणी का अर्थ न आए उसको पढ़ने का क्या लाभ तथा जिस बेडी में चप्पु न होवे उस बेडी पर चढ़ना क्या जो सागर से पार नहीं लगा सकती। पंडित तारा सिंह नरोत्तम ने छः प्रकार के टीकों का वर्णन किया है- (1) पद छेद (2) पदार्थ उक्ति (3) विश्रह (4) वाक योजना (5) आपेक्ष (6) समाधान। अन्त में उन्होंने कहा कि पंडित तारा सिंह नरोत्तम के कार्य को भुलाया नहीं जा सकता। जो चमत्कारी व्याख्या पंडित जी ने अपनाई उसकी शान निराली है। उन्होंने सख्त मेहनत करके गुरमत ग्रन्थों की रचना द्वारा साहित्य के क्षेत्र में प्रकाश डाला। इसके पश्चात् प्रो. जगदीश सिंह मुकेशियां ने बताया कि उदासी पंथ, निर्मल पंथ, सेवा पंथ तथा खालसा पंथ सब सिक्ख पंथ के अंग हैं। प्रो. शशेन कौर ने बताया कि निर्मल संप्रदाय के विद्वानों ने पंडितों की सभा में अनेकों बार शास्त्रार्थ किये तथा जीतने के बाद उन्हें पंडित उपाधि से सम्मानित किया गया।

समाप्ति पर संत तेजा सिंह जी डेरा गुरुमर खुइडा वालों ने सत्र प्रधान महाराज जोध सिंह जी की ओर से अध्यक्षीय भाषण देकर कार्यक्रम की समाप्ति की घोषणा की।

हरबिन्दर सिंह एडवोकेट
मुरादाबाद।

ਤਤਕਰਾ

ਦੇ ਸ਼ਬਦ	ਡਾ. ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ	v
ਸ਼ੁਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਰਦਾਸ	ਸੰਤ ਜੋਧ ਸਿੰਘ	ix-x
ਨਿਰਮਲ ਵਚਨ	ਸੰਤ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ	xi
ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਆਸੀਸ	ਬੀਬੀ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ	xii
ਪੁਸਤਾਵਨਾ	ਡਾ. ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ	xiii-xiv
ਸੇਮੀਨਾਰ ਸਮੀਕਾ	ਹਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਏਡਵੋਕੇਟ	xv-xix
ਨਿਰਮਲ ਪੰਥ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਰਚਿਆ ਸਰਬ-ਪੱਖੀ	ਗਿਆਨੀ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ 'ਕੋਠਾ ਗੁਰੂ'	1-18
ਸਾਹਿਤਯ		
ਕਾਸ਼ੀ ਦੀ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰੰਪਰਾ	ਸੰਤ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ	19-30
ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ ਤਥਾ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸਰਵ ਪੱਖੀ	,, ,	31-48
ਯੋਗਦਾਨ		
ਨਿਰਮਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ :	ਡਾ. ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭੱਟੀ	49-59
ਇਕ ਪਰਿਪੇਖ	ਡਾ. ਬਲਵੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ	
ਨਿਰਮਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਟੀਕਾਕਾਰੀ ਅਤੇ	ਡਾ. ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ	60-67
ਸਿੱਖ ਪਛਾਣ		
ਨਿਰਮਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਟੀਕਾਕਾਰੀ : ਵਿਲੱਖਣਤਾ	ਡਾ. ਪਰਮਵੀਰ ਸਿੰਘ	68-75
ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ		
ਪੰਡਿਤ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨਰੋਤਮ ਦੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਆਖਿਆ :	ਡਾ. ਸ਼ਾਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ	76-83
ਸਮੀਖਿਆਤਮਕ ਅਧਿਐਨ		
ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਪਧਰੀ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਵਿਚ ਨਿਰਮਲਾ	ਡਾ. ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ	84-90
ਸਕੂਲ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ		
ਪੰਡਿਤ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨਰੋਤਮ ਦੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਦੇਣ	ਡਾ. ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਨਸਾ	91-96
ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸਾਹਿਤਯ ਨੂੰ ਦੇਨ	ਸੰਤ ਜੈਲ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਸਤਰੀ	97-111
ਨਿਰਮਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦੀ ਆਰੰਭਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ	,, ,	112-129
ਨਿਰਮਲ ਪੰਥ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ	ਡਾ. ਰਾਏ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ	130-133
ਨਿਰਮਲ ਪੰਥ ਅਤੇ ਮਹੰਤ ਬੀਬੀਆਂ	ਸਵਿੰਦਰ ਕੌਰ	134-135
ਨਿਰਮਲ ਸਮਾਜਿਕ ਦੁਆਰਾ ਰਚਿਤ ਸੰਸਕ੍ਰਤ ਮੌਲਿਕ ਸਿਖ ਸਾਹਿਤਾਂ	ਆਚਾਰ੍ਯ ਸਤਿਗ੍ਰੰਥ ਹਰਿ	136-143
‘ਰਾਮਚਰਿਤ ਮਾਨਸ’ ਏਂਵੇਂ ‘ਅਧਿਆਤਮ-ਰਾਮਾਯਣ’ ਮੌਲਿਕ ਦਰਸ਼ਨ	ਡਾ. ਮਦਨ ਗੁਲਾਟੀ	144-155
ਤਰ੍ਹਾਂ		
ਨਿਰਮਲ ਸਮਾਜਿਕ ਦੁਆਰਾ ਰਚਿਤ ਸੰਸਕ੍ਰਤ ਮੌਲਿਕ ਸਿਖ ਸਾਹਿਤਾਂ	,, ,	156-171
ਨਿਰਮਲ ਸਨੌਰੀ ਦੀ ਸਾਹਿਤਾਂ	ਡਾ. ਨਿਰਮਲ ਕੁਮਾਰ ਕੌਰਿਸ਼ਕ	172-180